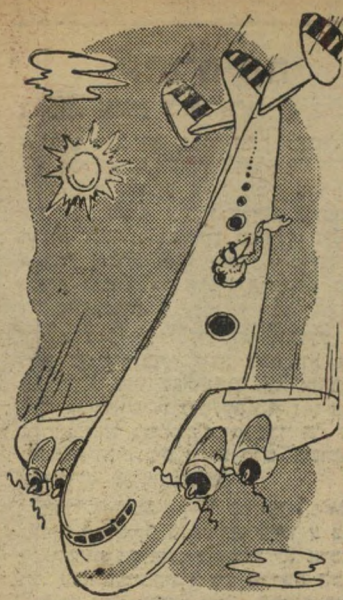


# כיצב וצא חזר נמר אסירות

ציור: רענן אוריא  
חרוזים: אורני



2 לשדה התעופה ליוהו המוני העט.  
איה העין לא תשפוך דמעות מלוא  
אין בלעדיך נשאר ל" כה יבבו  
כולם.  
ואין אחיה" השיב נמר,  
בלעדיכם אישם לי



1 הגה עומדת השורה של כל גדולי  
הדור:  
מי לאדמת-נכר יטע, שנתים לא  
יחזור?  
אמנם, זה צו העם ו אבלי... נחרד גם  
לב גיבור  
אחד לא הטע: נמר — הוא לא יסוג  
אחור ו



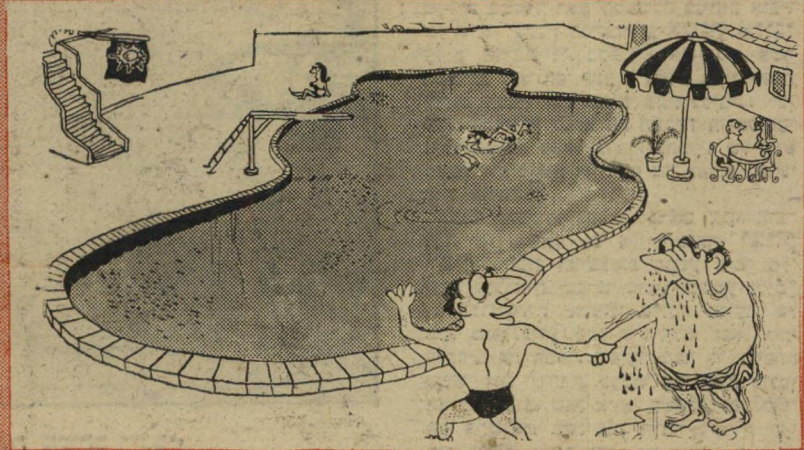
3 בקרב תלאות ויסורים הדרך כה ארכה,  
פאריסה בא חבר נמר לפוש מן הסרחה,  
לשווא חיפש תרבות אמת ואמנות ברובה,  
על נערות פולייברדר ישב וגם בכה.



4 כהנה וכהנה עוד רצה הוא שם לנאום,  
באלגורף גם אמטוריה בצהריי-היום.  
אך התפקיד דורש מכוס התמרורים  
לטעום —  
נמר נכון לכל עיניו — למען הלאום!



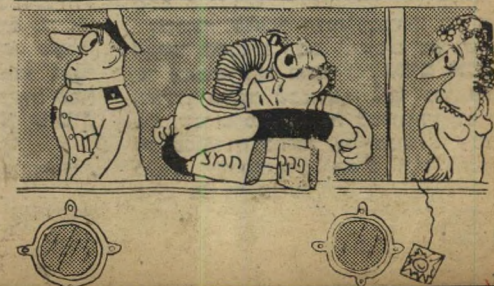
4 סוף סוף הגיע לחזית, לארץ  
הדולאר,  
ממסיר דמעות כפגזים, שופך  
שיחו המר:  
בארץ האבות שורר מחסור  
נורא, אכזר,  
אין מיקטר בביתו הדל, גם  
פריג'ידר יחסר ו



7 להוליבוד הובא נמר, לעיר זימה  
וחטא,  
כי בלעדיה לא תיכון בכלל  
שליחות אמת.  
עם מרילין מונרו רקד, עם  
גרייבל התבלט,  
סלדה נפשו מן המגע, אך הוא  
לא התמוטט.



8 מעליונר למיליונר נוד בלב שבור,  
בארמונות פאר נמק, בפלורידה אסור,  
גם בבריכות קרות סבל (מצב בריאות חמור) —  
אך זה הטבע של נמר, לתפקידו מסור.



9 חזפו שנתיים של תלאות, וגם  
שנה שלישית,  
ביים סוער חוזר נמר באניה  
עברית,  
קוראת מולדת מרחוק, את פחדו  
יצמית,  
על כל הסכנות יגבר, לאופק הוא

10 חבר נמר הוא איש נוקשה, אך  
רטט בגרון  
עבר בו עת לאדמתו הצמיד  
שפתיו באון.  
למען בניינה הקריב כוחו יקר  
מהון —  
אך מה הם כל סבלות אנוש  
לנוכח המענו